

απόσπασμα από το βιβλίο «ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»

1. ΝΟΜΙΜΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΙΣΡΑΗΛ

Στις **04.12.2017** μία ανακοίνωση του Αμερικανού προέδρου **Ντόναλντ Τραμπ**, δημιούργησε ανησυχία στην παγκόσμια κοινότητα και ταραχή στους Παλαιστίνιους. Δήλωσε ότι προτίθεται να μεταφέρει την πρεσβεία των ΗΠΑ από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ. Για την πρόθεσή του αυτή, ενημέρωσε τον Παλαιστίνιο πρόεδρο Μαχμούντ Αμπάς και τον Ιορδανό βασιλιά Αμπντάλα. Ο Αμπάς τον προειδοποίησε για τις «επικίνδυνες συνέπειες», που θα είχε μια τέτοια απόφαση για την ειρηνευτική διαδικασία και του επανέλαβε ότι «*δεν μπορεί να υπάρξει Παλαιστινιακό κράτος χωρίς την Ανατολική Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα, σύμφωνα με τα ψηφίσματα, το διεθνές δίκαιο και την αραβική ειρηνευτική πρωτοβουλία*».

Τετάρτη, 06.12.2017, ώρα Ελλάδος **20.00** μμ, ο 45ος Αμερικανός πρόεδρος με διάγγελμά του, προβαίνει στην αναγνώριση της Ιερουσαλήμ, ως πρωτεύουσας του Ισραήλ. **Όλα τα γεγονότα «δείχνουν» ότι κάτι μεγάλο και απρόσμενο πρόκειται να συμβεί, που θα συγκλονίσει την ανθρωπότητα ολόκληρη, εξελίξεις που προφητικά αναφέρονται μέσα στη Βίβλο για τους έσχατους καιρούς.**

♦ Ένα ερώτημα που απασχολεί πολλούς είναι: «Γιατί δεν υπάρχει, για μισό αιώνα και περισσότερο, ειρήνη στην περιοχή της Παλαιστίνης, η οποία έχει γίνει θέατρο συχνών αιματηρών συγκρούσεων, παρά τις επίμονες ειρηνευτικές προσπάθειες των δύο αντιμαχομένων πλευρών και των μεγάλων δυνάμεων; Ποιο είναι το «αγκάθι» κάθε αποτυχίας των ειρηνευτικών διαδικασιών; Σε ποιον τελικά ανήκει η γη της Παλαιστίνης;»

Πιστεύω ότι μια σύντομη ιστορική αναδρομή θα δώσει απάντηση στο παραπάνω ερώτημα. Τη γη της Παλαιστίνης την διεκδικούν και οι ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ, σαν απόγονοι του **Ισαάκ**, γιου του Αβραάμ και της νόμιμης γυναίκας του Σάρρας και οι ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ (Αραβες), σαν απόγονοι του

Ισμαήλ, γιου επίσης του Αβραάμ και της Αιγύπτιας δούλης του Άγαρ. Και οι δύο πλευρές παρουσιάζουν «επιχειρήματα» για τη νόμιμη διεκδίκηση της γης, τα οποία δεν μπορεί κάποιος να τα προσπεράσει και να τα απορρίψει. Ισχυρίζονται ότι τη γη αυτή, την παραχώρησε σ' αυτούς ο ίδιος ο Θεός με υποσχέσεις που έδωσε πρώτα στον Αβραάμ και μετά στους απογόνους του, Ισαάκ και Ιακώβ. Σαν απόγονοι από τα παιδιά του Αβραάμ, οι σημερινοί Άραβες (Ισμαηλίτες) και Ισραηλίτες θεωρούν ότι έχουν νόμιμα δικαιώματα επάνω στη γη της Παλαιστίνης και μάλιστα οι Παλαιστίνιοι ισχυρίζονται ότι πρώτοι κατοίκησαν στη γη αυτή και αργότερα εκδιώχθηκαν από τους Ισραηλίτες. **Είναι όμως έτσι τα πράγματα;**

Αξιόπιστη ιστορική πηγή για την εξέταση των παραπάνω αποτελεί η Βίβλος και ειδικότερα το 1^ο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, η «Γένεσις», στα κεφάλαια **ΙΒ/12** και **ΙΓ/13** της οποίας διαβάζουμε ότι ο Θεός πράγματι έδωσε την υπόσχεση στον Αβραάμ ότι θα κληρονομήσει τη γη που Αυτός θα του δώσει και η οποία θα έχει συγκεκριμένα όρια, που θα αρχίζουν «*από του ποταμού της Αιγύπτου, έως του ποταμού του μεγάλου, του ποταμού Ευφράτη*» (βλ. Γένεσις **ΙΕ/15:18**). Οι Ισραηλίτες ποτέ δεν είχαν στην κατοχή τους την κυριότητα όλης αυτής της έκτασης, γεγονός που σημαίνει ότι η υπόσχεση (προφητεία) του Θεού πρόκειται να εκπληρωθεί στο μέλλον.

Ο Θεός επανέλαβε την υπόσχεσή Του στον **Ισαάκ**, το γιο του Αβραάμ (βλ. Γένεσις **Κς'/26:1-5**). Ο ίδιος ο Αβραάμ κατέστησε κληρονόμο όλων των υπαρχόντων του, μόνο το γιο του Ισαάκ και κανέναν άλλον. Στους άλλους γιους, που είχε αποκτήσει από τις παλλακίδες του (όπως ήταν και ο Ισμαήλ), έδωσε πολλά δώρα και ενώ ακόμα ζούσε τους εξάπτε-στειλε μακριά από το γιο του Ισαάκ «*προς ανατολάς, εις την γην της Ανατολής*» (βλ. Γένεσις **ΚΕ/25:5-6**). Στη συνέχεια, βλέπουμε το Θεό να επαναλαμβάνει την υπόσχεσή Του και στον **Ιακώβ**, μικρότερο γιο του Ισαάκ, που πήρε τα πρωτοτόκια από το μεγαλύτερο αδελφό του, τον Ησαύ, ο οποίος του τα πούλησε για ένα πιάτο φακές (Γένεσις **ΚΗ/28:12-15**).

Ο Θεός μέσα στην πορεία του λαού Ισραήλ συνέχιζε, όχι μόνο να υπενθυμίζει την υπόσχεσή Του, αλλά και να επαναλαμβάνει και τα όρια της έκτασης που θα κληρονομούσαν οι Ισραηλίτες. Το είπε στον **Μωυσή**, λέγοντάς του «*θέλω θέσει τα όριά σου από της Ερυθράς Θαλάσσης μέχρι της θαλάσσης των Φιλισταίων, και από της ερήμου μέχρι του ποταμού (του μεγάλου)...*» (Έξοδος **ΚΓ/23:31**). Αργότερα το είπε και στον **Ιησού του Ναυή**: «*Πάντα τον τόπον επί του οποίου πατήσσει το ίχνος των ποδών σας, εις εσάς*

έδωκα αυτόν, καθώς είπα εις τον Μωυσήν, από της ερήμου και του Λιβάνου τούτου, και έως του ποταμού του μεγάλου, του ποταμού του Ευφράτου, πάσα η γη των Χετταίων, και έως της θαλάσσης της μεγάλης προς δυσμάς του ηλίου (=Μεσόγειος), θέλει είσθαι το όριόν σας...» (βλ. Ιησούς του Ναυή Α/1:3-4).

Καθαρά προκύπτει μέσα από τη Βίβλο ότι ο Θεός έδωσε **τιτλους κυριαρχίας**, τόσο για τη διεκδικούμενη σήμερα περιοχή από τους Παλαιστίνιους, όσο και για την ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής, στους απογόνους του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ από τους οποίους γεννήθηκε και ο Ιησούς Χριστός και όχι στον Ισμαήλ και τους απογόνους του. **Ποτέ λαός επάνω στη Γη δεν είχε τέτοιους σαφείς τίτλους ιδιοκτησίας και μάλιστα από τον ίδιο το Θεό**, όσο και αν αυτό δεν θεωρείται ισχυρό τεκμήριο από μια μεγάλη μερίδα ατόμων, ορθολογιστών, φιλοσόφων, αμφισβητιών, κλπ.. Όλη η Μέση Ανατολή, από την Ερυθρά Θάλασσα και από τη Μεσόγειο, μέχρι τον Ευφράτη ποταμό, έχει δοθεί κληρονομιά στον Αβραάμ και τους απογόνους τους, επειδή ο Αβραάμ υπάκουσε στο θέλημά Του. Το ότι ποτέ οι Ισραηλίτες δεν κατέκτησαν όλη την περιοχή που τους υποσχέθηκε ο Θεός, οφείλεται στο γεγονός ότι έπεσαν σε **ανυπακοή** και **αποστασία** και μάλιστα σε τέτοιο σημείο, ώστε να απορρίψουν και τον υπεσχημένο από το Θεό Μεσσία. Αλλά ο Θεός είναι αληθής και θα εκπληρώσει το Λόγο Του «μέχρι κεραίας» και όλα αυτά τα γεγονότα που θα καταστήσουν τον Ισραήλ ένα ισχυρό έθνος, σύμφωνα με τα όρια που ο Θεός έθεσε. Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό ο ενδιαφερόμενος θα βρει στο βιβλίο **"ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ"**

2. **ΙΣΜΑΗΛ, Ο ΓΙΟΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ**

Ποιος ήταν ο Ισμαήλ, από τον οποίο κατάγονται οι Άραβες στο σύνολό τους και από τον οποίο ισχυρίζονται ότι κατάγονται και οι σημερινοί Παλαιστίνιοι; Υπάρχει βέβαια και η εκδοχή ότι οι Παλαιστίνιοι δεν κατάγονται απευθείας από τον Ισμαήλ, αλλά από τον Ησαύ, τον πρωτότοκο γιο του Ισαάκ, εκδοχή για την οποία θα αναφερθούμε στη συνέχεια. Ετυμολογικά «**Ισμα-ΗΛ**» σημαίνει «**ο ΗΛ ακούει**» ("ο Θεός ακούει"), ενώ «**Ισρα-ΗΛ**» είναι το νέο όνομα που έδωσε ο ίδιος ο Θεός στον Ιακώβ (βλ. Γένεσις ΛΒ/32:27-28) και σημαίνει «**Ισχύς του ΗΛ**» ("ισχύς του Θεού"). «ΗΛ» είναι ο ενικός αριθμός του «ΕΛΟΧΙΜ» και σημαίνει "ΘΕΟΣ". Η λέξη ΕΛΟΧΙΜ είναι μεν σε πληθυντικό αριθμό, αλλά έχει την έννοια του ενικού αριθμού,

είναι πληθυντικός μεγαλειότητας, φανερώνει την μεγαλοπρέπεια, την ισχύ και τη δύναμη του Ενός και Μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει. Το "όνομα" είναι δηλωτικό ενός πράγματος ή μιας κατάστασης και τα ονόματα, που ο Θεός έδωσε στους 2 λαούς, στους ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ (απογόνους του Αβραάμ) και στους ΑΡΑΒΕΣ (απογόνους του Ισμαήλ), φανερώνουν την πρόνοιά του Θεού για τους λαούς αυτούς.

Ο Ισμαήλ είναι γιος του Αβραάμ και της δούλης του Άγαρ. Η γυναίκα του Σάρρα, σύμφωνα με τις τότε συνήθειες, επειδή ήταν στείρα, έδωσε τη δούλη της Άγαρ στον άνδρα της Αβραάμ «**δια να ήναι γυνή αυτού**» (βλ. Γένεσις Ιζ'/16). Όταν η Άγαρ συνέλαβε, καταφρονούσε την κυρία της και η Σάρρα παραπονέθηκε στον Αβραάμ, με αποτέλεσμα αυτός να την διώξει. Ενώ η Άγαρ βάδιζε στην έρημο, την συνάντησε άγγελος Κυρίου και της είπε να επιστρέψει στην κυρία της και να ταπεινωθεί ενώπιόν της, ενθαρρύνοντάς την με την υπόσχεση ότι **το σπέρμα της θα πληθυνθεί τόσο πολύ, ώστε να μην είναι δυνατή η αρίθμησή του**. Η Άγαρ επέστρεψε στον οίκο του Αβραάμ και γέννησε τον **Ισμαήλ**. Ο Θεός, δια μέσου του αγγέλου Του, προφήτευσε ποια θα είναι η πορεία του Ισμαήλ και των απογόνων του: «**Και είπε προς αυτήν (την Άγαρ) ο άγγελος Κυρίου. Ιδοὺ, σὺ (εἶσαι) ἐγκυος, καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν, καὶ θέλεις καλέσει το ὄνομα αὐτοῦ ΙΣΜΑΗΛ, διότι ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν θλίψιν σου. Καὶ οὗτος (ὁ Ισμαήλ) θέλει εἶσθαι ἄνθρωπος ἀγrios, ἡ χεὶρ αὐτοῦ (θέλει εἶσθαι) ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΠΑΝΤΩΝ, καὶ ἡ χεὶρ πάντων ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΥΤΟΥ, καὶ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΥΤΟΥ θέλει κατοικήσει**» (Γένεσις Ιζ'/16:11-12, μετ.ΝΒ). Στην προφητεία βλέπουμε ότι ο Ισμαήλ (δηλ. οι Άραβες), θα είναι «**εναντίον πάντων**», αλλά και οι άλλοι λαοί θα είναι «**εναντίον αυτού**», καθώς επίσης ότι θα κατοικήσει «**κατά πρόσωπον**» όλων των αδελφών του, δηλαδή των Ισραηλιτών. Μια προφητεία, που σήμερα εκπληρώνεται κατά γράμμα. **Ειρήνη μεταξύ ΙΣΡΑΗΛ (Ιακώβ) και ΙΣΜΑΗΛ (Αράβων) δεν πρόκειται να υπάρξει, όσες προσπάθειες και να γίνουν.**

Σε ηλικία 13 ετών ο Ισμαήλ περιετμήθηκε σύμφωνα με την εντολή του Θεού (Γένεσις ΙΖ/17:25-26), ενώ το επόμενο έτος η Σάρρα γέννησε τον **Ισαάκ**. Η Άγαρ, εξαιτίας των προστριβών της με τη Σάρρα, εκδιώχθηκε μαζί με το γιο της Ισμαήλ για δεύτερη φορά από τον οίκο του Αβραάμ. Ενώ περιπλανιόντουσαν στην έρημο Βηρσαβεέ, σώθηκαν από βέβαιο θάνατο, λόγω έλλειψης νερού, από επέμβαση αγγέλου Κυρίου. Ο Ισμαήλ έζησε νομαδικό βίο στην έρημο Φαράν, διακρίθηκε σαν δεινός τοξότης,

νυμφεύτηκε σύζυγο από την Αίγυπτο, την οποία υπέδειξε η μητέρα του και απέκτησε 12 γιους από τους οποίους προήλθαν οι διάφορες Αραβικές φυλές. Αργότερα, αφού συμφιλιώθηκε με τον αδελφό του Ισαάκ, παρέρχθηκαν και οι δύο στο θάνατο του πατέρα τους Αβραάμ. Ο Ισμαήλ πέθανε σε ηλικία 137 ετών (Γένεσις ΚΕ/25:9-17).

Τα ονόματα των 12 γιων του Ισμαήλ και της Αιγύπτιας γυναίκας του, οι οποίοι ήταν γενάρχες ισάριθμων Αραβικών φυλών, είναι: **Ναβαϊώθ, Κηδάρ, Αβδεήλ, Μιβσάμ, Μισμά, Δυομά, Μασσά, Χαδδάρ, Θαιμά, Ιετούρ, Ναφίς και Κεδμά** (Γένεσις ΚΕ /25:13-15). Οι Ισμαηλίτες ήταν έμποροι αρωμάτων, βαλσάμων και μύρων, τα οποία έφερναν από την Αίγυπτο. Αναφέρεται μέσα στη Βίβλο ότι οι Ισμαηλίτες μαζί με τους Μαδιανίτες ήταν που αγόρασαν τον Ιωσήφ, όταν τον πούλησαν οι αδελφοί του από φθόνο και στη συνέχεια αυτοί τον πούλησαν στον Αιγύπτιο Πετεφρή, αυλικό του Φαραώ (Γένεσις ΛΖ/37:25-28, ΛΘ/39:1-2).

Ο απόστολος Παύλος στην προς Γαλάτας επιστολή του αναφέρει τη ζωή του Ισμαήλ και του Ισαάκ **συμβολικά**. Η ΑΓΑΡ και ο ΙΣΜΑΗΛ ταυτίζεται με την **παλαιά περίοδο του νόμου** και με την επίγεια Ιερουσαλήμ, ενώ η ΣΑΡΡΑ και ο ΙΣΑΑΚ ταυτίζεται με τη **νέα περίοδο της χάριτος** του Θεού και με την ουράνια πόλη, την (άνω) Ιερουσαλήμ:

«Διότι είναι γεγραμμένον, ότι ο Αβραάμ εγέννησε δύο υιούς, ένα εκ της δούλης (εννοεί τον ΙΣΜΑΗΛ), και ένα εκ της ελευθέρας (εννοεί τον ΙΣΑΑΚ), αλλ' ο μὲν εκ της ΔΟΥΛΗΣ εγεννήθη κατά σάρκα, ο δε εκ της ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ δια της επαγγελίας. Τα οποία είναι κατά αλληγορίαν, διότι αὗται είναι αι ΔΥΟ ΔΙΑΘΗΚΑΙ. Μια μὲν ἀπὸ τοῦ ὅρου Σινά, ἡ γεννώσα πρὸς δουλείαν, ἥτις εἶναι ἡ Ἄγαρ (διότι το Ἄγαρ εἶναι τὸ ὄρος Σινά ἐν τῇ Αραβίᾳ καὶ ταυτίζεται μετὰ τὴν σημερινὴν Ἱερουσαλὴμ, εἶναι δὲ εἰς δουλείαν μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς). Ἡ δὲ (ἄλλη) ἄνω Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἐλευθέρη, ἥτις εἶναι μήτηρ πάντων ἡμῶν...» (Γαλάτας Δ/4:22-26/μετ.ΝΒ).

Αλληγορικά, όπως δεν θα υπάρξει ειρήνη μεταξύ του «υιού της δούλης» και του «υιού της ελευθέρης», μεταξύ των απογόνων του Ισαάκ (πατέρα του Ιακώβ-Ισραήλ) και του Ισμαήλ, δεν θα υπάρχει ταύτιση, ενότητα και συνδιαλλαγή μεταξύ των σαρκικών και των πνευματικών χριστιανών. Τυπολογικά ο ΙΣΜΑΗΛ αντιπροσωπεύει τη **σαρκική εκκλησία** και ο ΙΣΑΑΚ την **πνευματική εκκλησία**. Υπάρχει μια συνεχής διαμάχη μεταξύ του σαρκικού και του πνευματικού χριστιανού.

3. ΙΣΡΑΗΛ - ΗΣΑΥ: ΔΥΟ ΕΘΝΗ

Η θρησκεία που ακολουθούν οι Άραβες είναι ο ισλαμισμός που ιδρύθηκε από τον Μωάμεθ και το ιερό τους βιβλίο είναι το Κοράνι, το οποίο είναι ένα τριπλό μίγμα από ιουδαϊκές, χριστιανικές και ειδωλολατρικές παραδόσεις. Ισχυρίζονται οι Άραβες ότι ο Μωάμεθ ήταν απόγονος του Ισμαήλ και κατά συνέπεια έχουν μέρος στις υποσχέσεις του Θεού στον Αβραάμ και τους απογόνους του, γεγονός που κάνει τους Παλαιστίνιους Άραβες να διεκδικούν τη δημιουργία ανεξάρτητου κράτους στη γη της Παλαιστίνης. Από εξέχοντες ιστορικούς μελετητές έχει αποδειχτεί ότι οι Παλαιστίνιοι **δεν είναι απόγονοι του Ισμαήλ**, αλλά είναι απόγονοι του Ησαύ, γιου του Ισαάκ και ότι ανήκουν στον Εδώμ

Ο Ισαάκ σε ηλικία 40 ετών έλαβε για γυναίκα τη Ρεβέκκα, η οποία όταν έμεινε έγκυος συνέλαβε δίδυμα. Επειδή τα παιδιά *«συνεκρούοντο εντός αυτής»* ερώτησε τον Κύριο, γιατί συμβαίνει αυτό. Ο Θεός της απάντησε με προφητικά λόγια: **«ΔΥΟ ΕΘΝΗ (είναι) εν τη κοιλία σου και ΔΥΟ ΛΑΟΙ θέλουνσι διαχωρισθεί από των εντοσθίων σου. Και ο ένας λαός θέλει είσθαι δυνατότερος του (άλλου) λαού, και ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ θέλει δουλεύσει εις τον ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΝ»** (βλ. Γένεσις ΚΕ/25:22-23). Ο πρώτος που γεννήθηκε (ο μεγαλύτερος) ονομάστηκε ΗΣΑΥ και ο δεύτερος (ο μικρότερος) ονομάστηκε ΙΑΚΩΒ. Όπως ο Θεός προείπε, έτσι ακριβώς συνέβηκε στην πορεία των αιώνων. Ο μεγαλύτερος, ο Ησαύ, υποτάχθηκε στο μικρότερο, τον Ιακώβ, στον οποίο πούλησε τα πρωτοτόκια και έγινε ο Ιακώβ και το σπέρμα του ο κληρονόμος των υποσχέσεων του Θεού προς τους προπάτορές του, Αβραάμ και Ισαάκ. Ο Ιακώβ και ο Ησαύ απετέλεσαν τους γενάρχες δύο λαών, που θα είχαν συνεχή διαμάχη, μια διαμάχη που άρχισε μέσα από την κοιλιά της μητέρας τους. Πρόκειται για μια προφητεία που εκπληρώνεται στις ημέρες μας με θαυμαστό τρόπο.

Ο Θεός έδωσε στον Ησαύ το βουνό Σηείρ σαν ιδιοκτησία του (βλ. Δευτερονόμιο Β/2:4-5), στο οποίο κατοίκησε μετά το θάνατο του πατέρα του Ισαάκ: *«Κατώκησε δε ο Ησαύ εν τῷ ὄρει Σηείρ, ὁ Ησαύ ΕΙΝΑΙ ὁ Εδώμ»* (Γένεσις Λς/36:8). Οι απόγονοι του Ησαύ αργότερα ονομάστηκαν **«Ιδουμαίοι»**. Ο προφήτης Αβδιού, στο ομώνυμο βιβλίο του αναφέρεται στις αμαρτίες των Εδωμιτών και στο γεγονός ότι δεν έχουν καμιά σχέση με τις ευλογίες και την κληρονομιά του Ισραήλ, από την οποία έχουν αποκοπεί εντελώς (βλ. εδάφια 8-11). Ιδουμαίος, απόγονος του Ησαύ, ήταν και ο

Ηρώδης που διέταξε να σκοτωθούν τα νήπια στη Βηθλεέμ.

Επιφανείς ιστορικοί, αποδεικνύουν ότι οι Άραβες είναι απόγονοι 5 μεγάλων πατριών: **(1)** Χους, **(2)** Σημ, **(3)** Χετούρα, **(4)** Ισμαήλ, και **(5)** Ησαύ. Ο Ισραήλ (όπως ονομάστηκε αργότερα ο Ιακώβ) μάχεται με τον **Ησαύ**, αλλά μάχεται και με τους απογόνους του γιου της δούλης, τον **Ισμαήλ**. Μια διαμάχη που φθάνει μέχρι τις ημέρες μας και θα συνεχισθεί μέχρι να έρθει ο Ιησούς και πάλι. Οι Άραβες, είτε προέρχονται από τους απογόνους του Ισμαήλ, είτε προέρχονται από τους απογόνους του Ησαύ (ανεξάρτητα ποια από τις 2 περιπτώσεις οι ιστορικοί θεωρούν ως αληθή), δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να αποδείξουν ότι η υπόσχεση του Θεού για την κυριαρχία στη Γη της επαγγελίας (που διεκδικείται σήμερα από τους Παλαιστίνιους) δόθηκε στον Ισμαήλ ή στον Ησαύ.

Δύο έθνη και δύο λαοί σε συνεχή διαμάχη μέσα στους αιώνες. **ΙΣΑΑΚ και Ισμαήλ** σε πρώτη φάση, **ΙΑΚΩΒ και Ησαύ** στη συνέχεια. Οι απόγονοι του Ισαάκ και του Ιακώβ είναι οι νόμιμοι διεκδικητές της κυριαρχίας στη γη της Παλαιστίνης, ενώ οι απόγονοι του Ισμαήλ και του Ησαύ προσπαθούν να σφετερισθούν τη γη που δεν τους ανήκει και δεν τους έχουν δοθεί "τίτλοι ιδιοκτησίας-κυριαρχίας". Ο «ΙσμαΗλ» εναντίον του «ΙσραΗλ», τυπολογικά είναι η μάχη της ΣΑΡΚΑΣ και του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, μία διαμάχη χωρίς τέλος. Μέσα στη Βίβλο, το Λόγο του Θεού, βλέπουμε πολλές περιπτώσεις όπου ο «**σαρκικός**» μάχεται τον «**πνευματικό**», ή όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο απόστολος Παύλος η «*σαρξ επιθυμεί εναντίον του πνεύματος, το δε πνεύμα (επιθυμεί) εναντίον της σαρκός, ταύτα δε αντίκειται προς άλλα*», προτρέποντας τον πιστό να περπατά κατά το πνεύμα, για να μην εκπληρώνει τις επιθυμίες της σάρκας (βλ. Γαλάτας Ε/5:16-17):

- Ο **ΚΑΪΝ** (σαρκικός) μάχεται τον **ΑΒΕΛ** (πνευματικός).
- Ο **ΙΣΜΑΗΛ** (τέκνο παρακοής) μάχεται τον **ΙΣΑΑΚ** (τέκνο υπόσχεσης).
- Ο **ΗΣΑΥ** (σαρκικός) μάχεται τον **ΙΑΚΩΒ** (πνευματικός).
- Ο **ΣΑΟΥΛ** (σαρκικός) μάχεται τον **ΔΑΒΙΔ** (πνευματικός).
- Ο Ισραήλ **ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ** μάχεται τον Ισραήλ **ΚΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑ**.
- Ο σαρκικός πιστός **ΔΙΩΚΕΙ** τον πνευματικό πιστό.
- Η «Εκκλησία της Λαοδικείας» **ΔΙΩΚΕΙ** την «Εκκλησία της Φιλαδέλφειας»

Κατά συνέπεια, σήμερα βλέπουμε ότι οι ειρηνευτικές διαδικασίες και

οι πρωτοβουλίες που γίνονται για ειρήνευση στη Μέση Ανατολή μεταξύ των απογόνων των Ισραηλιτών (μονοθεϊστών) και των Ισμαηλιτών (μουσουλμάνων), κατά κανόνα καταλήγουν σε αδιέξοδο και σε όσες περιπτώσεις υπάρχει θετικό αποτέλεσμα, η επιτευχθείσα ειρήνη είναι παροδική και έχει περίοδο λήξης. Η προφητεία που έγινε για τους 2 γιους της Ρεβέκκας, της συζύγου του Ισαάκ, βλέπουμε στις ημέρες μας (2η δεκαετία του 21ου αιώνα) να εκπληρώνεται.

4. **ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ: Το μήλο της έριδας**

Οι Άραβες σήμερα κατέχουν 4 χώρες: Τη Σαουδική Αραβία (στην οποία βρίσκονται και οι ιεροί τους τόποι), το Ιράκ, την Υεμένη και την Υπεριορδανία. Φυσικά Άραβες υπάρχουν και σε άλλα κράτη όπως είναι η Αίγυπτος και η Συρία. Μουσουλμάνοι που δεν ανήκουν σε Αραβικές φυλές είναι οι Ιρανοί (Πέρσες), Τούρκοι, λαοί της Αφρικής, κλπ. Για όλους όμως τους **μουσουλμάνους**, Άραβες και μη, η γη της Παλαιστίνης και η Ιερουσαλήμ ειδικότερα δεν έχουν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο, παρ' όλο που υπάρχουν και εκεί σημαντικά ιερά προσκυνήματα, όπως το Τέμενος του Ομάρ, το τζαμί Αλ Ακσά, από το οποίο (σύμφωνα με μία παράδοση) οι μουσουλμάνοι πιστεύουν ότι ο Μωάμεθ ανελήφθη στους ουρανούς καβάλα στο άλογό του. Αντίθετα για τους **Ιουδαίους** η Ιερουσαλήμ είναι η δική τους ιερή πόλη και συμβολίζει το κέντρο των υποσχέσεων του Θεού. Στη χριστιανική πίστη και διδασκαλία η επίγεια Ιερουσαλήμ συμβολίζει την άνω (την ουράνια) Ιερουσαλήμ, που είναι το ένδοξο σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού στην Καινή Διαθήκη (Εβραίους ΙΒ/12: 22-23). Ο διάσημος συγγραφέας Άλντους Χάξλεϊ έγραψε ότι η Ιερουσαλήμ είναι «ο τόπος όπου αρχίζει η Ιστορία και ο τόπος όπου (πιθανότατα) θα τελειώσει». Και προτρέπει «**Για να καταλάβεις, γιατί οι άνθρωποι σκοτώνουν ακόμα στο όνομα του Θεού, έλα στην Ιερουσαλήμ**».

Την κυριαρχία της Ιερουσαλήμ την διεκδικούν και οι Παλαιστίνιοι, γι' αυτό κάθε ειρηνευτική διαδικασία στην περιοχή καταλήγει σε παταγώδη αποτυχία και κάθε υποχώρηση των Ισραηλινών βρίσκει την άκαμπτη αξίωση των Παλαιστινίων που ζητούν το υπό ίδρυση Παλαιστινιακό κράτος να περιλαμβάνει όλο το τμήμα της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Έχει κατηγορηθεί το Ισραήλ ότι ακολουθεί σκληρή πολιτική στις διαπραγματεύσεις και ότι δυναμιτίζει τις ειρηνευτικές διαδικασίες με τα αντίποινα στις επιθέσεις αυτοκτονίας των Παλαιστινίων καμικάζι. Έχουν κατηγορηθεί και οι ηγέτες του Ισραήλ, ως εγκληματίες και υπεύθυνοι της κατάστασης.

Πιστεύω ότι όλα αυτά είναι **καθαρή προπαγάνδα** σε βάρος του Ισραήλ, καθόσον η πραγματικότητα της αποτυχίας βρίσκεται στην αντίθετη πλευρά και αυτό το μαρτυρούν, τόσο οι καθημερινές επιθέσεις αυτοκτονίας εναντίον αθώων πολιτών του Ισραήλ, όσο και οι μαρτυρίες (κατά καιρούς) των ίδιων των ηγετών των Παλαιστινίων:

1. Ο Γιασέρ Αραφάτ σε συνέντευξή του στο Γερμανικό περιοδικό “Der Spiegel” επεσήμανε κατηγορηματικά ότι **«Το ανεξάρτητο κράτος της Παλαιστίνης, με πρωτεύουσα την Αραβική (Ανατολική) Ιερουσαλήμ θα είναι σύντομα μια πραγματικότητα, είτε αρέσει, είτε δεν αρέσει στους εχθρούς της ειρήνης»** (ΕΘΝΟΣ/02.09.1996).

2. Ο τότε υπαρχηγός του Αραφάτ Μαχμούντ Αμπάς εξέφραζε την ελπίδα **«να ζήσουν οι Παλαιστίνιοι σε ανεξάρτητο κράτος με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ»** (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/15.09.1999).

3. **«Το μέλλον της Ιερουσαλήμ, αγκάθι στις διαπραγματεύσεις»:** Οι Παλαιστίνιοι απαιτούν πλήρη κυριαρχία στην παραδοσιακά Αραβική, ανατολική μεριά της πόλης, συμπεριλαμβανομένης και της Παλαιάς Πόλης. Επιμένουν ότι καμιά ειρηνευτική διευθέτηση δεν είναι κατορθωτή, χωρίς μια αυτόνομη και κυρίαρχη Ανατολική Ιερουσαλήμ, πρωτεύουσα του ανεξάρτητου κράτους, που σκοπεύουν να ανακηρύξουν (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/22.07.2000).

4. Ο Γιασέρ Αραφάτ μιλώντας στη Διάσκεψη της Χιλιετίας του ΟΗΕ, δήλωσε: **«Δώσαμε τη συγκατάθεσή μας για το μοίρασμα της πόλης (της Ιερουσαλήμ).....Συγχρόνως επιμένουμε στην άσκηση των εθνικών μας δικαιωμάτων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, πρωτεύουσα του (μελλοντικού) μας κράτους...»** (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/07.09.2000).

5. **«Αντιδράσεις για την απόφαση του Κογκρέσου (των ΗΠΑ) να χρίσει πρωτεύουσα του Ισραήλ την Ιερουσαλήμ»:** Ως καταστροφή περιέγραψε ο Παλαιστίνιος ηγέτης Γ.Αραφάτ, το νέο Αμερικανικό νόμο, στον οποίο αναγνωρίζεται η Ιερουσαλήμ, ως πρωτεύουσα του Ισραήλ. (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/03.10.2002).

6. Σε ναυάγιο κατέληξε η 3ήμερη **διεθνής διάσκεψη στην Ανάπολη του Μέριλαντ**, που άρχισε στις **26.11.2007** των ΗΠΑ, και στην οποία παρευρέθηκαν ο πρωθυπουργός του Ισραήλ **Έχουντ Όλμερτ**, ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής **Μαχμούντ Αμπάς** και ο οικοδεσπότης

πρόεδρος των ΗΠΑ **Τζορτζ Μπους** ο νεότερος. Στόχος της διάσκεψης ήταν να εξευρεθεί οριστική λύση στο Μεσανατολικό ζήτημα, πλην όμως σκόνταψε στο μεγάλο θέμα που λέγεται «Ιερουσαλήμ». Η διάσκεψη αυτή μεταφορικά ονομάστηκε **«η ΜΑΧΗ της Ιερουσαλήμ»**, καθόσον η μοιρασιά της πόλης Ιερουσαλήμ ήταν και εξακολουθεί να είναι το «αγκάθι» στις δύο πλευρές. Άλλωστε αυτή ήταν και η βασική αιτία του ναυαγίου των διαπραγματεύσεων του Καμπ Ντέιβιντ το 2000, μεταξύ Έχουντ Μπάρακ και Γιασέρ Αραφάτ, με αποτέλεσμα να ξεσπάσει το ίδιο έτος η 2^η μεγάλη Ιντιφάντα (εξέγερση) των Αραβικών λαών.

Η επίσημη ΙΣΡΑΗΛΙΝΗ θέση είναι το Αραβικό ανατολικό τμήμα της Ιερουσαλήμ, που καταλήφθηκε με τον πόλεμο των «έξι ημερών» το 1967, να παραμείνει στην Ισραηλινή κυριαρχία και δεν απορρίπτει το ενδεχόμενο ανακήρυξης της Ιερουσαλήμ ως κοινής πρωτεύουσας των 2 κρατών, με την προϋπόθεση όμως της δημιουργίας ενός καθεστώτος τοπικής αυτοδιοίκησης για τους Παλαιστίνιους της περιοχής.

Η επίσημη ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ θέση είναι η ολοκληρωτική επιστροφή της Ανατολικής Ιερουσαλήμ στους Παλαιστίνιους και οι Ισραηλινοί κάτοικοι της περιοχής θα έχουν πλήρη άδεια εισόδου στα ιερά προσκυνηματά τους. Στην πλατεία Μανάρα της πόλης **Ραμάλας**, προσωρινής πρωτεύουσας των Παλαιστινίων, υπάρχει μια ταμπέλα, κάτω από τη φωτογραφία του Γιασέρ Αραφάτ, με την επιγραφή **«Ιερουσαλήμ: 14,63 χιλιόμετρα»**. Αυτό είναι το «όνειρο» όλων των απανταχού Παλαιστινίων και η ταμπέλα αυτή τους θυμίζει πόσο λίγα χιλιόμετρα τους χωρίζουν από την ποθητή «μελλοντική» πρωτεύουσά τους, ένα όνειρο που δεν θα γίνει ποτέ πραγματικότητα, γιατί είναι αντίθετο από το σχέδιο του θεού, όπως αυτό αποκαλύπτεται μέσα στη θεόπνευστη Βίβλο.

Εκπληρώνεται κατά γράμμα ο προφητικός λόγος της Βίβλου, όπου ο Κύριος καθιστά την Ιερουσαλήμ **«ποτήριον ζάλης εις πάντας τους λαούς κύκλω...»** και **«προς πάντας τους λαούς λίθον καταβαρύνοντα, πάντες όσοι επιφορτισθώσιν αυτόν, θέλουσι κατασυντριφθή, όταν πάντα τα έθνη της γης συναχθώσιν εναντίον αυτής...»** (Ζαχαρίας ΙΒ/12:2-3). Η Ιερουσαλήμ γι' αυτούς που έρχονται εναντίον της είναι **«ποτήρι που ζαλίζει»** και **«λίθος που καταβαρύνει»**. Όταν εκπληρωθούν όλες οι προφητείες που αφορούν το λαό Ισραήλ, η Ιερουσαλήμ θα είναι πρωτεύουσα όλων των εθνών, τα οποία θα πηγαίνουν σ' αυτήν για να προσκυνήσουν τον Κύριο των δυνά-

μεων, που θα έχει έρθει με δόξα και τιμή (βλ. Ζαχαρίας, κεφ.ΙΔ/14).

5. ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Ιησούς κατά σάρκα ήταν Ισραηλίτης, καταγόμενος από τη γενιά του Δαβίδ, όπως η μητέρα του Μαριάμ και ο θετός πατέρας του Ιωσήφ. Μόνο Ισραηλίτες ήταν και οι πιστοί της νεοσύστατης εκκλησίας της Ιερουσαλήμ, πολύ αργότερα το μήνυμα του ευαγγελίου ανοίχτηκε προς τα ειδωλολατρικά έθνη. Ο Διάβολος, ο Εωσφόρος, τον οποίο ο ίδιος ο Ιησούς αποκάλεσε «**ΘΕΟ και ΑΡΧΟΝΤΑ του κόσμου τούτου**» (βλ. Β' Κορινθίους Δ/4:4, Ιωάννης ΙΒ/12:31), οτιδήποτε έχει σχέση με το λαό Ισραήλ το μισεί και στόχος του είναι να το καταστρέψει. Όταν ο Αμερικανός πρόεδρος εξήγγειλε την πρόθεση του να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του κράτους Ισραήλ, έστρεψε εναντίον του, όχι μόνο την μουσουλμανική κοινότητα, αλλά και την πολιτισμένη και δημοκρατική Δύση, που χαρακτηρίζεται ως «**χριστιανική**». Η Βίβλος διακηρύττει ότι «**όλος ο κόσμος εν τω Πονηρώ κείται**» (Α' Ιωάννου Ε/5:19), ολόκληρη η ανθρωπότητα βρίσκεται κάτω από την εξουσία του Διαβόλου, που μαζί με τις πονηρές δυνάμεις του εργάζεται για να καταστρέψει τα σχέδια του Θεού και να στρέψει τον άνθρωπο ενάντια στο δημιουργό Του.

Οι τίτλοι των ειδήσεων είναι πολύ γλαφυροί για την παγκόσμια εικόνα, που προκάλεσε το διάγγελμα του Ντόναλντ Τραμπ:

- «**Παγκόσμια ανησυχία για τα σχέδια του Τραμπ στην Ιερουσαλήμ**» (www.tanea.gr/06.12.2017)
- «**Διεθνής απομόνωση Τραμπ, μετά την απόφαση για το Ισραήλ**» (www.news.in.gr/07.12.2017)
- «**Έκτακτο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ - Σε νέα "ιντιφάντα" καλεί τους Παλαιστίνιους η Χαμάς**» (www.tovima.gr/07.12.2017).
- «**Ενωμένη Ευρώπη, Ρωσία, Βρετανία, αντιδράσεις για την απόφαση Τραμπ για την Ιερουσαλήμ**» (www.capital.gr/07.12.2017)
- «**Κύμα οργής για την απόφαση Τραμπ**» (www.left.gr/08.12.2017)
- «**Ημέρα οργής: Φονικές συγκρούσεις σε Ιερουσαλή και Δυτική Όχθη με ένα νεκρό**» (www.philenews.com/08.12.2017)
- «**Δεύτερος Παλαιστίνιος νεκρός - Συμμετείχε σε διαδηλώσεις κατά της απόφασης Τραμπ για την Ιερουσαλήμ**» (www.newsbeast.gr/08.12.2017)
- «**Ο Τραμπ στην απομόνωση Τραμπ, μετά την αναγνώριση της Ιερουσαλήμ**» (www.newsit.gr/09.12.2017)

- «**Ο ηγέτης της Β.Κορέα: Ο Κιμ Γιονγκ Ουν αποκάλεσε "γεροξεκούτη" τον Τραμπ για την απόφαση του**» (www.sigmalive.com/09.12.2017)

Σήμερα ασκείται συστηματικά έντονη πολεμική κατά του λαού Ισραήλ και γίνεται διαστρέβλωση των γεγονότων, που έχουν σαν αποτέλεσμα να δημιουργείται μια μαύρη προπαγάνδα κατά του Ισραήλ. Μιλούν με μεγάλους τίτλους και εκτενή ρεπορτάζ για τους νεκρούς και τραυματίες Παλαιστίνιους και στα ψιλά γράμματα το ότι οι Παλαιστίνιοι ξεκίνησαν τη διαμάχη, ρίχνοντας ρουκέτες εναντίον του Ισραήλ (www.newsbeast.gr/08/12/2017). **Όποιος στρέφεται κατά του Ισραήλ, στρέφεται και κατά των σχεδίων του Θεού και άθελά του γίνεται συνεργός στα σχέδια του Διαβόλου**, που στόχος του είναι μια ημέρα το όργανό του, ο Αντίχριστος, να υποκλέψει τη θέση και τη δόξα του Ιησού και να καθίσει ως μεσσίας μέσα στο ναό της Ιερουσαλήμ, που πρόκειται να ανεγερθεί, απαιτώντας θεία προσκύνηση και λατρεία. Γι' αυτό στρέφεται με μεγάλη μανία σε ότι έχει σχέση τόσο με τον "κατά σάρκα λαό Ισραήλ", όσο και με την αληθινή εκκλησία του Ιησού, τον "πνευματικό Ισραήλ", που στους έσχατους καιρούς που ζούμε θα συντρίψει τις δυνάμεις του Διαβόλου.

Οι Ισραηλίτες (σαν λαός) σήμερα έχουν απορρίψει τον απεσταλμένο Μεσσία Ιησού, αλλά κάτω από την πίεση των συγκλονιστικών γεγονότων θα εκζητήσουν Αυτόν «**του οποίου την πλευρά εξεκέντησαν**» (βλ. Ζαχαρίας ΙΒ/12:10, Αποκάλυψη Α/1:7). Η Βίβλος αναφέρει ότι ο Κύριος Ιησούς θα έρθει και θα εγκαταστήσει την Ιερουσαλήμ **πρωτεύουσα** της βασιλείας Του, γιατί «**εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος, και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. Και θέλει κρίνει αναμέσον των εθνών, και θέλει ελέγξει πολλούς λαούς**» (Ησαΐας Β/2: 3-4). Είναι πάρα πολλές οι προφητείες της Αγίας Γραφής, που αναφέρονται για τη βασιλεία δικαιοσύνης και ειρήνης που ο ερχόμενος Ιησούς θα εγκαθιδρύσει στη Γη με επίκεντρο την Ιερουσαλήμ.

Λεπτομέρειες για όλα τα θέματα, που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να διαβάσει στο βιβλίο μου «**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**», το οποίο έχει αναρτηθεί ολόκληρο σε αρχεία PDF στο facebook στην ομάδα "**βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**" και στην ιστοσελίδα: www.AlkiviadisFiladelfos.com (7η έκδοση 2021 570 σελίδες)

© COPYRIGHT 1995, 2017, 2025: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ («ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»)
SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com ♦ Τηλ. Κινητό: 694 - 49 21 318
FACEBOOK: Groups/filadelfos ♦ EMAIL: filadelfos02@hotmail.com